

ARCHIV PODKLADŮ – Vyjádření k volbě děkana

S pranim stastneho noveho rokuTomas Marik

tomas.marik@ff.cuni.cz

Ustav srovnacii jazykovedyVyjádření k volbě děkanaPrávě proběhlé volby a jejich výsledek jsou neobvyklé z více důvodů. Zpětný pohled ukazuje, že se členové senátu při volbě děkana poprvé rozdělili do dvou názorově neslučitelných táborů a k volbám šli s předem ostře vyhraněným názorem. Nakonec zvítězili hlasy těch, kteří si (spíše než zvolení prof. Vacka) nepřáli setrvání doc. Koláře ve funkci. V poměrech Filozofické fakulty je rovněž neobvyklé, aby volby děkana byly tolik politizovány a zároveň doprovázeny masivní, dokonce mediální kampaní, zahájenou již koncem minulého roku a to s výrazným dopadem na následující volby do senátu. Kdo byl tolik nespokojen s dosavadním vedením fakulty a proč?

Během svého úřadu děkan Kolář přistoupil k celé řadě výrazných změn, jejichž cílem bylo dát chodu fakulty pevná pravidla a – co více – dbát na jejich dodržování. Podařilo se tak například vyrovnat mnohamiliónový dluh a fakultu dostat zase do černých čísel. Vyskytnul-li se problém, vedení fakulty jej poprvé bez ohledu na osobní konexe řešilo pomocí předpisů, zákonů a opatření. Na první výraznější odpor tato politika narazila koncem roku 2001, kdy jedné doktorandce na Ústavu českých dějin nebyl s odkazem na předpisy fakulty a v souladu se zákoníkem práce obnoven pracovní poměr. Následující mediální kampaň, která mimochodem trvala donedávna, se nás snažila utvrdit v tom, že jednání děkana je despotické, nedemokratické a že děkan na fakultě vytváří atmosféru strachu. Ti, kteří se údajnému „strachu“ vysmívali, ovšem podcenili situaci, neboť tento „strach“, jak se ukázalo při volbě děkana, byl naprosto reálný. Báli se ředitelé ústavů, kteří po osmdesáti a více semestrech aktivní práce nevychovali své nástupce ani nevybudovali fungující ústav, báli se doktoři, kteří po

dvaceti semestrech neměli šanci získat docenturu a báli se doktorandi, kteří po uplynutí všech lhůt neměli doktorát. Báli se zaměstnanci děkanátu, po kterých se vyžadovala práce, a báli se ti, kteří byli zvyklí své problémy řešit na základě osobních dluhů svých kolegů či lahví pro dámu na oddělení děkanátu. Shodou okolností se ti, kteří se báli, ukázali politicky schopnějšími a dosavadní vedení fakulty nebylo znovu zvoleno. Možná jim teď spadnul kámen ze srdce, ale já mám strach, že o mém osudu, o osudu mých mladších kolegů a tím osudu té důležitější části fakulty rozhodují právě oni. Mgr.

Tomáš Mařík

tomas.marik@ff.cuni.cz

Ústav pro srovnávací jazykovědu
